bpost
PB-PP
BELGIE(N) -
BELGIQUE

België
2950
Kapellen

8/4496
P806218

TINLETTER

kunstplatform kappa vzw

juni 2017

tweemaandelijks tijdschrift

Letter Tien in juni 2017

Kappa leeft!

Dat is natuurlijk geen nieuws, maar dat onze vereniging echt een sterke plaats veroverd heeft in het artistieke leven in de regio Noord-Antwerpen, blijkt eens te meer uit deze Letter Tien. Het grote en grootse project in het Arboretum van Kalmthout is waarschijnlijk net gestart als je deze editie in handen krijgt. Dat je dit evenement niet mag missen, spreekt voor zich!

In de rubriek ‘Vooruitblik’ lees je bovendien al over enkele volgende ideeën die door Kappa worden voorbereid. Zeker fotografen en schrijvers mogen deze artikels niet overslaan: ze worden extra aangesproken! Maar uiteraard zijn alle andere disciplines even welkom...

Lang voordat Kunstplatform Kappa het levenslicht zag, telde onze regio al bijzondere kunstenaars. Twee ervan worden belicht in André’s vaste rubriek ‘Tentotip’.

Voor de muziekliefhebbers heeft Yolande weer een grootmeester uit de klassieke muziekgeschiedenis in petto, die dit jaar herdacht wordt. En er is ook het vervolg in de mini-serie over jazz van Guy van Hoof.

Wie van doordenkertjes houdt, gaat natuurlijk direct op zoek naar de kleine knipoog van Johannes en slaat zéker de column van Lucien Denissen niet over.

Kappa leeft! En dat niet alleen dankzij de stuurgroep die zijn schouders zet onder de verschillende projecten, maar vooral door jou, lezer en Kappa-lid. Hoe je Kappa nog méér uitstraling kan geven, vind je ook in deze Letter Tien. Jouw bijdrage voor ons ledenblad blijft ook meer dan welkom!

The Widow - Marlene Dumas

WIELS presenteert ‘Het Afwezige Museum’, een tijdelijke tentoonstelling die de rol van musea vandaag verkent. Ondanks het feit dat musea voor hedendaagse kunst nog nooit zo’n populariteit kenden, zijn ze opmerkelijk afwezig in de publieke arena en wordt hun stem in de publieke opinievorming nauwelijks gehoord.

Hoewel WIELS niet het statuut van een museum heeft, wordt het in de volksmond steevast ‘het WIELS-museum’ genoemd. Naar aanleiding van zijn tienjarig bestaan ontwerpt WIELS deze tijdelijke tentoonstelling als een voorafschaduwing of blauwdruk voor een mogelijk museum voor hedendaagse kunst in de hoofdstad van Europa.

In deze speculatieve tentoonstelling vertalen en vertolken bestaande werken en nieuwe producties van eigentijdse en historische kunstenaars de uitdagingen waar musea vandaag voor staan, alsook de gemeenschappen die hun inspireren: welke prangende vragen zou een museum onder de aandacht moeten brengen van het publiek? Welke afwezigheden in museale collecties zouden moeten worden aangepakt? Welke verhalen moeten er worden verteld? Welke identiteiten moeten er worden vertegenwoordigd, gevormd of net bevestigd?

Deze tentoonstelling met werken van 47 kunstenaars vindt plaats in de drie historische gebouwen van de voormalige Wielemans brouwerij: WIELS, BRASS en Métropole. Het project omvat eveneens een belangrijke samenwerking met het interdisciplinaire Kunstenfestivaldesarts.

Het Afwezige Museum
WIELS - Centrum voor Hedendaagse Kunst
20.04.2017 - 13.08.2017
Di t/m zo: 11u - 18u
Nocturnes: elke 1ste en 3de woe van de maand tot 21u
www.wiels.org

Hof van Verlangen

Ivan Janssens

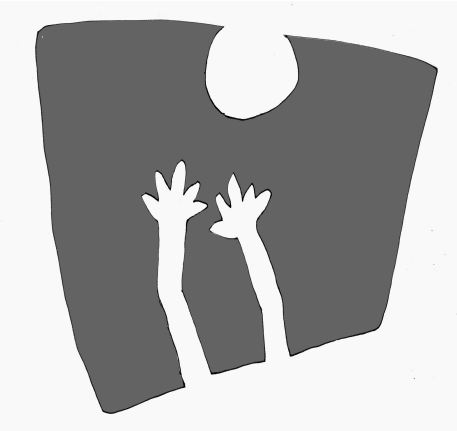

Tijdens de zomermaanden krijgt het prachtige Arboretum Kalmthout er een extra dimensie bij. 40 kunstenaars van Kunstplatform Kappa werkten maandenlang rond het thema ‘Hof van Verlangen’. In het totaal 58 kunstwerken zijn te zien in het park van 3 juni tot 3 september. De rode draad die alle artefacten verbindt is ‘het verlangen’.

Verlangen is vaak als een horizon. Je kan wel trachten dichterbij te komen, maar telkens weer ervaar je hoe onbereikbaar die einder is! Verlangen kan slechts overleven als het onvervuld blijft. Laat de droom een droom!

Verlangen voelt zich op zijn best als het gekoesterd wordt!

En wat verlangt de kunstenaar? Je ontdekt het in Kalmthout, wandelend tussen de sequoia’s en de vlinderstruiken. Voor de ene is het vriendschap. Voor een andere is het een hartstochtelijke liefde. Nog iemand droomt van het eeuwige leven, terwijl een paar stappen verder de buurvrouw snakt naar wereldvrede.

Het thema Hof van Verlangen heeft de exposanten geïnspireerd tot prachtige werken. Werken die aansluiten bij eerder werk. Maar

ook werken die de gekende weg verlaten. Ingetogen creaties maar ook krachtige. Frivool of ernstig. Direct of poëtisch. Tragisch of komisch. Eenvoudig of eigenzinnig. Het valt allemaal te beleven.

De kunstenaars gaan de dialoog aan met wat leeft in het Arboretum. Door samen te gaan wordt de kunst nog sterker. Hof van Verlangen is origineel en biedt een verrassende verscheidenheid.

En wat verlang jij? Een ontdekkingstocht doorheen het Hof van Verlangen... Niet twijfelen!

De openluchttentoonstelling Hof van Verlangen is alle dagen van de week te bezoeken in het Arboretum Kalmthout van 10 tot 17u.

Er is werk te zien van:

André De Nys, Anita Moers, Ann Schiltz, Anne-Marie Timmerman, Anne-Marie Peeraer, Annie Janssen, Brigitte Ryckaert, Chris Back, Christ'l Lamot, Ctine Bout, Erik Simons, Geerlinde Verbrugge, Gerda Van Turnhout, Ivan Janssens, Jan Daneels, Jef Clonen, Karel Vernaillen, Katelijne Dierckx, Layla Van Bogaert, Leo Totté, Lieve Krols, Maarten Maesen, Manu Van Meervelde, Maria Peeters, Martine De Clercq, Mieke Jacobs, Nancy Van de Parre, Nora Van Wayenberghe, Peter Van der Avoort, Riet De Bakker, Riet Van Audenrode, Rob Spitaels, Stef Van Eyck, Ute Schumacher, Vic Wendel, Ward Van Honsté, Werner Paenen, Wilfried Keustermans, Wim Haazen, Winnie Lemmens

Een gedicht uit de Arboretum-bundel 'Vleugelvrij' van Wim Haazen

Hij cirkelt
tussen leefgenoten wolkenhoog

hij wordt gedragen door de ruimte
voelt de warmte stuwen
boven flanken uit in volle breedte van zijn vleugels
die zijn lichaam moeiteloos verplaatsend dragen

Voel hoe alles wat hij is geen massa heeft maar
eindeloze kringbewegingen kan maken
hoe geruisloos zijn verschijning niets meer vraagt want

hij beleeft als één geheel met zijn omgeving
alles wat hem schraagt in lagen
warme dromen die een mens zo kleintjes maken
als hij toch probeert een vlucht te
scheren tussen lucht en aarde

Thermisch vliegen is je overgeven aan
’t gevoel van zekerheid dat
vrijheid stoeit met eigenheden in
vertrouwend meebewegen zonder vragen

Frietkotmuseum 2018: fotografie

André De Nys

Tientallen Kappa-frietliefhebbers ontdekten de voorbije maanden het Frietkotmuseum aan de Groenplaats 12. Ze ontdekten er ook de ludieke tentoonstelling met tekeningen van vijf Kappa-leden.

De respons was overweldigend! Onlangs werd de expositie, na drie maanden expo, ontmanteld.

In overleg met de frietenbakker kregen enkele tekeningen een vaste plaats in het zaaltje.

Verder kreeg de documentaire tentoonstelling over de geschiedenis van de friet terug zijn vertrouwde plaats.

De patron van het Frietkotmuseum kijkt tevreden terug op drie maanden kunst in zijn etablissement. Hij vroeg mij of een gelijkaardig initiatief ook in 2018 kan opgestart worden, maar dan met fotografie.

Daarom deze oproep: sta je open voor een plezant tussendoortje en voor een charmante mini-tentoonstelling die niet de pretentie wil hebben om een prestigieus kunstproject te zijn? Dan wil ik je graag uitnodigen om deel te nemen aan een mini-fotografie-tentoonstelling in het Frietkotmuseum boven Fritkot Max, in het eerste kwartaal 2018.

Het vooropgestelde thema is ‘GOESTING IN FRITTEN!!!’ Met andere woorden: je foto’s moeten de kijker goesting doen krijgen om een fritteke te steken.

Standaardformaat: 40 x 50 cm per werk - gepresenteerd achter glas. Er is in totaal 10 lopende meter muur beschikbaar, in overleg te verdelen onder de deelnemers. Deelname in de kosten: nikske!

Interesse om eens te exposeren op de Groenplaats: contacteer André De Nys.

Laat vóór einde JUNI 2017 weten of deze leuke uitdaging iets voor jou is.

André De Nys - 03 605 36 93 - denysandre@gmail.com

Georg Ph. Telemann (1681 - 1767)

Yolande

Georg Philipp Telemann was in zijn tijd beroemder dan J.S .Bach en F. Händel. Zijn oeuvre is omvangrijker: 21 opera's, 44 passies en ontelbare cantates. Orgelwerken, concerti grossi, meer dan 100 orkestsuites, kamermuziek, bijna te veel om op te tellen: ongeveer 4000 werken! Meer dan beide andere componisten samen.

Vandaag is zijn naam wat verbleekt en zijn composities zijn voor een groot deel met stof bedekt.

Doch bij leven was hij een veelgevraagd en bewonderd componist die allerlei officiële functies bekleedde. Hij was o.a. stedelijk muziekdirecteur in Hamburg, hofkapelmeester in Eisenach (de geboorteplaats van J.S.Bach), organist in Leipzig en kapelmeester in Frankfurt.

Zijn ongemene muzikale vruchtbaarheid leidde soms tot een zekere vervlakking. Overproductie is zelden synoniem voor evenwaardigheid in kwaliteit.

Toch telt zijn muzikale nalatenschap enkele pareltjes die af en toe nog eens de kop opsteken in de actuele muziekprogrammatie. Meestal een concerto grosso, een kwartet of het oratorium 'Seeliges Erwägen vom Leben und Sterben'.

Zijn kennismaking met Bach verhoogde de werkkracht van Telemann. De twee musici sloten vriendschap. In 1714 hield Georg ‘Philipp’, als peetvader, Carl ‘Philipp’ Emanuel, de tweede zoon van Johann Sebastian ten doop.

In de muzikale geschiedenis zal ook C.P.E. Bach Telemann overtreffen, als schakel tussen zijn vader en Mozart, en ook als belangrijk componist voor toetsinstrumenten.

Tegen een vast salaris schreef Telemann artikels over muziek, essays en literaire werken waaronder zelfs gedichten.

Alhoewel hij de, zeker voor die tijd, gezegende leeftijd van 86 jaar bereikte, kan men zich toch afvragen hoe hij dit alles tot stand kon brengen naast een gevuld sociaal leven.

Hij werd door de meeste van zijn tijdgenoten de hemel ingeprezen en slechts heel zelden verguisd.

Hoe dan ook, zijn naam verdient een waardige plaats in de muziekgeschiedenis.

Bey blöden Augen, finstern Wetter,

bey einer Lampe schwach von Licht

verfasst ‘ ich diese saubern Blätter

man schelte mich deswegen nicht!

(Telemann)

Met slechte ogen, bij duister weer,

Bij een lamp zo zwak van licht

schreef ik deze nette bladen

Men zal me daarvoor niet versmaden!

(vrij vertaald)

René Guiette

André De Nys

De weg naar leegte, kleur en stilte

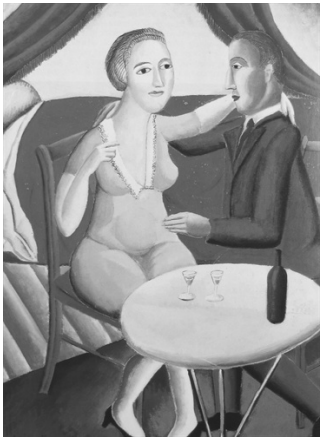

De verliefden

De Antwerpse mvGallery brengt het oeuvre van René Guiette (1893 – 1976) onder de aandacht.

Op het eerste zicht lijkt het wel een overzichtstentoonstelling van de twintigste-eeuwse westerse kunstgeschiedenis. En dat heeft onmiskenbaar te maken met de tomeloze creativiteit en vooral de nieuwsgierigheid van Guiette voor wat er rondom hem leefde in de kunstwereld.

Na zijn participatie als oorlogsvrijwilliger tijdens de Eerste Wereldoorlog studeert Guiette filologie. Pas op zijn zesentwintigste borstelt hij, als autodidact, zijn eerste schilderij. In zijn vroegste werken ontdek je zijn bewondering voor het Vlaamse expressionisme met Gust de Smet voorop.

Op wereldvlak zijn de grote trendsetters na de oorlog echter vooral te vinden in Parijs.

Guiette onderneemt regelmatig exploratietochten naar de toonaangevende Franse galeries.

In de jaren dertig en veertig wordt de invloed vanuit de lichtstad dan ook bepalend voor zijn eigen creaties. Hij laat zich inspireren door het kubisme van Braque, de specifieke schriftuur van Picasso en Klee. Later ontdekt hij ook de art brut van Dubuffet.

Rond 1950 verlegt Guiette zijn focus naar de expressieve mogelijkheden van het materie-schilderen. Dit leidt tot monochrome tableaus waarin authentieke elementaire tekens worden gegrift. Deze ‘totemkunst’ refereert naar het beeldschrift van primitieve culturen.

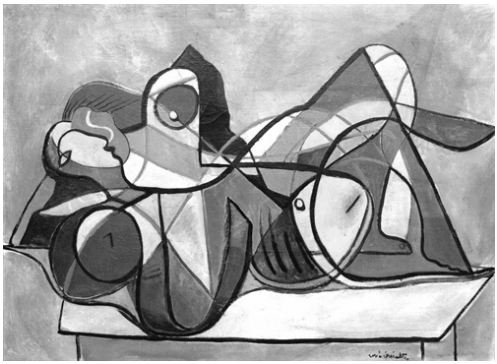

Liggend figuur op tafel

De vogel is in die tijd één van zijn favoriete thema’s. Guiette schildert en krast zijn gevleugelde vrienden in de olieverf. Door zijn magische connotatie staat de maraboe bovenaan op het voorkeurlijstje. Hij wil ook zelf graag als een vogel in ’t leven staan: via zijn schilderijen wil hij ontsnappen aan zijn dagdagelijkse verplichtingen, hij wil vrij zijn als een vogel zwevend doorheen de leegte.

Niet alleen zijn vogels, maar bij uitbreiding elk werk van Guiette is geladen met deze zielenroerselen.

Als Alechinsky in 1955 naar Japan trekt om de oosterse kalligrafie te bestuderen staat de nieuwsgierige Guiette weer op de eerste rij om ook zijn eigen werk een nieuwe boost te geven.

Guiette schildert nu monochrome vlakken, maar de krassen van vroeger maken al snel plaats voor een penseelvoering die nu eens rustig en ingetogen is, dan weer opvallend ‘dansend’ en energiek.

Het oosten en het westen kunnen elkaar op heel verschillende manier ontmoeten.

Naast Alechinsky toont ook Dotrement aan dat letters en woorden, buiten hun uitgesproken betekenis, nog een extra dimensie krijgen door hun vormgeving. Bij deze twee tijdgenoten wordt de functionele vorm overtroffen door de esthetische.

Guiette, die zijn leven lang al interesse heeft voor de oosterse spiritualiteit, kijkt gefascineerd naar deze kalligrafische insteek. Wat hij ziet bij zijn collega's gaat voor hem echter niet ver genoeg. Het lijken wel spontaan gemaakte tussendoortjes die zorgen voor een aangename verstrooiing voor het oog. Guiette wil schilderen wat er binnen in zijn ziel leeft.

Ondersteund door zijn onbevangenheid en door zijn contemplatieve inborst creëert hij een eigen plastische taal. Hij tovert ruimte en leegte op papier. Hij toont het grote mysterie waar de mens mee worstelt. Hij schildert het onzegbare, het onverklaarbare. Zijn schilderijen worden meditaties.

Elk werk is nu een geconcentreerd zoeken naar het perfecte evenwicht.

De meeste zen-oefeningen worden uitgevoerd met gouache op papier. Vaak zijn het voorontwerpen waarvan de allerbeste later op doek uitvergroot worden. Maar niet zelden zijn ook de try-outs op zichzelf staande pareltjes.

Op papier of op doek... als de beoogde harmonie uiteindelijk gevonden wordt, verschijnt er ergens op het schilderijvlak een punt, een teken dat zegt: afgewerkt, niks meer toevoegen nu!

De zen-kunst van Guiette wil innerlijke en niet rationele ervaringen op papier brengen, los van elke ideologie of levensbeschouwing. Zen is bevrijdend van beperkende gedachten en beperkende aandachtspunten. Zen is een manier om het bewustzijn te verruimen, om te groeien naar harmonie, om te inspireren en inzicht te verschaffen. Zen ondersteunt zelfverwezenlijking, en dat is waar Guiette al zijn leven lang naar hunkert.

In de tentoonstelling in Antwerpen wordt met pakweg honderd tableaus aandacht besteed aan het volledige artistieke parcours dat Guiette bewandelde.

Zijn schilderijen worden geconfronteerd met het werk van enkele invloedrijke voorbeelden. Je ontdekt onder meer de publicaties van de schrijver Robert Guiette, de broer en zielsverwant van de kunstschilder.

Er is ook aandacht voor het woonhuis van de kunstschilder, vandaag het enige overgebleven Le Corbusier huis in ons land. Iemand die kan wonen in een huis dat ontworpen werd door Le Corbusier, zo iemand moet er wel warmpjes inzitten, denk je dan! Guiette was inderdaad niet alleen een gedreven kunstenaar, hij wist ook heel goed hoe netwerking zijn portefeuille kon aandikken.

Naast journalist/kunstcriticus maakte hij regelmatig fotoreportages van schepen voor de Compagnie Maritime Belge. Bovendien was hij leraar fotografie aan de Antwerpse Vakschool.

Zijn voornaamste bron van inkomsten vinden we echter in de verkoop van zijn schilderijen die zelfs in de gerenommeerde Parijse galeries over de toonbank gingen.

Guiette voedde zich met de geest van zijn tijd. Zodoende ontwikkelde hij een oeuvre waarmee hij in binnen- en buitenland erkenning kreeg. Door de helft van z'n leven de westerse tendensen in de schilderkunst te bestuderen en naar zijn hand te zetten, vond hij uiteindelijk zijn eigen schriftuur; hij vertaalde de oosterse levensbeschouwing naar westers denken.

René Guiette
Maurice Verbaet Gallery
06.05.2017 - 29.10.2017
Vrij t/m zo: 13u - 18u
www.verbaet.com

Meer schilderijen uit de tentoonstelling zijn te zien op www.kappakunstplatform.be

Suchness

Marten Melsen

André De Nys

Marten Melsen (1870-1947) is onmiskenbaar de meest gerenommeerde kunstschilder ooit die in Stabroek zijn atelier geïnstalleerd heeft. Hij leefde en werkte aan het Hoogeind 120.

In 1896 verhuist hij van Brussel naar de poldergemeente. Hij is dan zesentwintig en heeft een onweerstaanbare drang om op een plastische manier te vertellen over het leven in de streek ten noorden van Antwerpen.

Melsen schildert het boerenleven zoals hij het ervaart rondom hem: de ruwe en hardwerkende landbouwer die tegelijkertijd kwetsbaar en oprecht in ’t leven staat.

De boerenbuiten rond de eeuwwisseling is nog niet overrompeld door de invloeden van de stad. De paardentram rijdt vanuit Antwerpen slechts tot Mariaburg. Daar rijzen de kleine kasteeltjes van de doktoren en advocaten uit de stad als paddenstoelen uit de grond.

Mariaburg wordt ook een centrum voor de meer ‘losse zeden’. De heren van ’t stad willen immers tussendoor ook weleens een scheve schaats rijden... Maar amper vijf kilometer verder in Stabroek, niks meer van dat alles; geen hoeren, geen kastelen, geen zwemdok en geen velodroom zoals in Mariaburg.

Enkel authentieke mensen die ploegen op het veld en die elk jaar een varken slachten. Boeren die tijdens de jaarlijkse kermis dansend en drinkend uit de bol gaan in de hooischuur. Boeren ook

die ingetogen het O.L.V.-beeld dragen in de processie en die leven met hun herinneringen ’s avonds in alle stilte naast de Leuvense stoof.

Marten Melsen vertelt hun verhalen met olieverf, net zoals Pieter Bruegel de Oude dat deed, vierhonderd jaar vroeger. Met een onstuimige schriftuur werkt Melsen meestal in groene en bruine tinten, de kleuren van de natuur. Hierdoor ontstaat er een extra dimensie in zijn werk: het lijkt wel of de taferelen als het ware op het schilderdoek ‘gegroeid’ zijn.

En dan is er nog die typische humor in vele werken. Het zijn grappige details die vaak los staan van het onderwerp op het tableau. Melsen gebruikt zijn ‘stille humor’ om zijn personages een nog sterkere typering mee te geven.

Slechts sporadisch schildert hij portretten en landschappen.

De kunstenaar houdt blijkbaar niet van eenzaamheid. Hij houdt van de mensen rondom hem en hij plaatst ook zijn boeren steeds in die sociale context. Het lijkt wel of Marten Melsen ons een boodschap wil meegeven. Zoiets als: het leven is een feest... Laten we de dynamiek van het eenvoudige dorpsleven koesteren.

Marten Melsen
KAS - Kapel van de Heuvels
za 10 en 17.06.2017
zo 11 en 18.06.2017
telkens van 11u - 17u
www.kasattenhoven.be

Lidwina Smeets
50 jaar kunst retrospectief

André De Nys

Vele Kappa-leden, zeker van de oudere generatie, hebben Lidwina Smeets gekend. Ze was jarenlang een boegbeeld in de kunstwereld ten noorden van Antwerpen en ver daarbuiten.

Ze evolueerde van het onderwijzen van modeontwerpen en kunstopleiding (van grafisch tot abstract-, object- en modern-tekening en beeldende kunstopleiding), naar een multidisciplinaire beeldende kunstenares met meer dan twintig jaar academische opleiding, onderscheidingen en erkenning.

Lidwina Smeets was één van de gedreven co-kunstenaars van het kunstgezelschap rond Lommaert in de jaren ‘80-’90, een Vlaamse schildersvereniging, beroemd om haar schilderijen van landschappen in Vlaanderen, Bourgondië, Provence, Loire, Champagne, Dordogne, Bretagne, Ardeche en oude stadszichten en steegjes in steden zoals Antwerpen, Brugge, Parijs, Reims, Venetië, Sevilla, Cordoba en Malaga.

De beeldende kunst van Lidwina Smeets is uiterst divers: schilderijen, tekeningen, pastels, aquarellen, acryls, houtskool, schetsen en lithografie. Haar werken vind je vandaag in België, Frankrijk, Spanje, Joegoslavië, Italië, VSA.

Sinds enkele jaren woont Lidwina in een WZC in de regio Tremelo.

In haar woonhuis in Kapellen wordt van 10 juni tot 30 juli 2017 een retrospectieve getoond.

Iedereen welkom op de vernissage: 9 juni 2017 – 19u

(RSVP – contact: Joris.Claeys@outlook.com).

In samenwerking met het gemeentebestuur van Kapellen is haar werk in augustus te zien in het Beukenhof. Vanaf september staat de galeriecircuit op de planning.

Lidwina Smeets
50 jaar kunst retrospectief
Chr. Pallemansstraat 110
2950 Kapellen
10.06.2017 - 30.0.2017
di t/m vrij: 15u - 20u
za en zo: 10u - 21u

Jazz als cultuurverschijnsel - deel 2

Guy van Hoof

Jazz is, wat mij betreft, altijd met de cultuur, de achtergrond en de strijd van de zwarten gepaard gegaan. In de Tweede Wereldoorlog vochten ook zwarte Amerikanen mee voor de bevrijding van het nazibewind, met het idee nadien compensatie te krijgen, als volwaardig inwoner te worden beschouwd, maar dat bleek niet het geval te zijn. Waardoor dan weer de strijd voor de burgerrechten en de gelijkwaardigheid ontstond.

Maar zwarte muzikanten hadden inmiddels in Europa de kans gekregen om op te treden en hier naam te maken, wat hun eigenwaarde deed toenemen. Elvis Presley en co begonnen covers op te nemen van nummers van zwarten die ze in hun jeugd hadden gehoord, later de Rolling Stones en een pak anderen. Over jazz wordt gezegd dat het de enige echte oorspronkelijke kunstvorm is die de V.S. hebben voortgebracht.

Jazz ontstond als een gezamenlijke manier om te musiceren, vaak bij feesten en begrafenissen, om de arbeid te verlichten of gewoon voor het plezier om zich te kunnen uitleven.

Louis Armstrong was een van de eersten die een groter publiek bereikte, en trompettist Wynton Marsalis noemt hem een van de kopstukken van de jazz. Door zijn succes ging hij de populaire toer op, en interessanter zijn dan ook de kleine ensembles, kwartetten en kwintetten met creatieve individuele muzikanten. Charlie Parker vanaf 1947, vaak onder invloed van drugs en op 34-jarige leeftijd overleden, maar een vernieuwer. En verder al die goede muzikanten als Miles Davis, Eric Dolphy, Jackie McLean, Cannonball Adderley, Coleman Hawkins, Lester Young, John Coltrane, Joe Henderson. Ook Coltrane overleed toen ie pas 4O was.

Jazzmusici geven zich helemaal tijdens hun optredens, van de ene stad naar de andere, tot in de late uurtjes, onder zware druk zodat alcohol en drugs tot het dagelijkse leven gingen behoren. Maar hun erfenis is indrukwekkend.

(wordt vervolgd)

There is a crack in everything

André De Nys

Een samenwerking tussen een kunstenaar van het asielcentrum en een kunstenaar van Kappa kan een boeiende uitdaging zijn. De resultaten hiervan krijgen een aparte plaats tijdens onze tentoonstelling in oktober. Maar Kappa-kunstenaars kunnen ook autonoom rond het thema ‘There ’s a crack in everything, that ’s how the light gets in’ werken. Ook deze werken kunnen getoond worden tijdens de groepstentoonstelling.

Je kan je deelname bevestigen VÓÓR 15 AUGUSTUS 2017 met een mailtje naar Jeannine Geertsen: jeannine.geertsen@skynet.be.

Je kan ook gebruik maken van het inschrijvingsformulier dat je hierna vindt.

Maximum 3 werken per deelnemer kunnen ingeschreven worden. Er wordt een bijdrage van 5 euro gevraagd. Gelieve op te geven per werk: titel/gebruikte materialen/afmetingen/verzekeringswaarde.

Een EXTRA OPROEP gaat naar de schrijvers!!!

Ons Kappa-ledenbestand telt zeventien schrijvers. Dat is vijftien procent van onze leden.

De stuurgroep wil dan ook een warme oproep doen naar de schrijvers en dichters om actief deel te nemen aan onze tentoonstelling in oktober 2017.

Beste schrijvers... In het kielzog van Leonard Cohen zouden we graag ook jullie teksten in onze tentoonstelling verwerken.

Hoe gaan we dat aanpakken? Het kadertje aan de muur krijgt geen veto, en tekst verwerken in een installatie... uiteraard blijven dat mogelijke presentatievormen.

Maar sommige teksten worden sterker als je er thuis in je zetel kan van genieten. Daarom zullen zeventien pick-up bakjes ter beschikking gesteld worden, voor elke schrijver een bakje.

In elk bakje kan een schrijver zijn ‘geschrijf’ aanbieden aan de bezoekers. Het pick-up bakje is groot genoeg om er een postkaart in te leggen (11 x 14 cm).

Maak zelf je postkaart met je gedicht of tekstje. Dik of dun papier, kleur of wit, met of zonder toegevoegde illustratie: alles kan, maak je werk attractief!

Dupliceer dit op enkele tientallen exemplaren, en offreer je werk aan de bezoeker die thuis rustig wil genieten van je inbreng.

Meer nog: Kappa wil een nieuwe webpagina openen, speciaal voor literatuur.

Stuur je gedichten en teksten naar info@kappakunstplatform.be . Ook je schrijverijen die niks te maken hebben met ‘the crack’ zijn daar welkom.

Tenslotte: verwijs op je postkaart voor de tentoonstelling in oktober naar je inbreng op de literatuur-pagina op de kappa website. De stuurgroep hoopt zo op een volwaardige rehabilitatie voor poëzie en proza.

En nu is het ‘ieder voor zich’. Laat je niet opvallen door afwezigheid, letterenvrienden! Stuur je inschrijvingsmailtje naar Jeannine Geertsen.

De knipoog

van Johannes

Er is niet één parasiet
die ’t zelf zo ziet.

Inschrijvingsformulier 'There is a crack in everything'

Naam en voornaam:

Adres:

Telefoon:

E-mailadres:

Website:

Wenst in te schrijven met de volgende werken:

Titel	Aard vanhet werk Materialen	Afmetingen BxHxD	Verzekerings waarde

Nieuws van het Kunstplatform

André De Nys

Onlangs verscheen in het Belgisch Staatsblad de aanpassing van de statuten van Kappa: de aankondiging van een wissel binnen de Kappa-stuurgroep. Wij danken hierbij Lieve Liegeois voor haar correcte en onaflatende inspanningen als penningmeester van onze vereniging.

En we danken tegelijkertijd ook Lucy Leger omdat zij de taak vanaf nu op zich wil nemen.

De bestuursproblemen zijn weeral opgelost, denk je vast! Dat klopt... tenminste voor een deel.

De Kappa-stuurgroep heeft immers nog enkele extra ‘bezielers’ nodig, mensen die tussendoor eens een handje willen toesteken, mensen die willen meedenken over de toekomst van Kappa.

Praat of mail eens met de voorzitter, want jij bent misschien wel het puzzelstukje dat we vandaag missen. Je kan Ivan contacteren via 0496 55 77 88 of info@kappakunstplatform.be.

Elke organisatie heeft een gedreven voorzitter nodig, en die hebben wel al... gelukkig! Maar elke leider heeft ook mensen nodig waar hij/zij op kan rekenen.

Die anderen zullen het wel doen, hoor ik je in stilte zeggen... Ik heb daar geen tijd voor!

Oké, we mogen allemaal weleens ‘zappen’ maar voor je ’t goed beseft staat de continuïteit van de vereniging op het spel. Daarom een warme oproep: de Kappa stuurgroep heeft dringend nood aan frisse energie.

Heb jij je al afgevraagd waarom de Kappa-stuurgroepleden vrijwilligerswerk doen? Het antwoord is simpel:

1. Omdat we ons daar goed bij voelen.

2. Omdat we samen een netwerk uitbouwen en meer boeiende mensen leren kennen.

3. Omdat vrienden belangrijk zijn in ons leven.

Het klinkt misschien wat pretentieus, maar wij Kappa-kunstenaars hebben allemaal een missie! Wij kunnen een medicijn zijn tegen de verzuring van onze samenleving.

Kunst zou geen economie mogen zijn, beste Kappa-tist! Echte cultuur zou niks te maken mogen hebben met geldgewin. Kunst is vooral... communicatie!

En als je als kunstenaar dan toch iets wil verkopen, zet dan in de eerste plaats je enthousiasme in de vitrine! Toon je bezieling door mee te helpen om Kunstplatform Kappa nog meer geloofwaardig te maken.

Een concrete invulling van een functie binnen de stuurgroep is er vandaag niet. Ieder lid van de stuurgroep vindt wel zijn eigen weg, die dingen die hij/zij het liefst doet.

En vergeet niet: alleen met vele handen kunnen we de vereniging sprankelend en boeiend houden.

Namens de Kappa-stuurgroep, alvast veel dank voor je reactie naar Ivan!

Finding Nemo

Lucien Denissen

Bent u ook zoekverslaafd? Volgens sommigen is kennisoverdracht van mens tot mens een verouderd concept en moeten leerlingen alleen nog maar leren zoeken: niet simpel als de waarheid vaak door desinformatie vervormd wordt. Je kan je ook afvragen hoeveel er blijft hangen na het indrukken van de copy-paste toets.

Niemand zal ontkennen heel wat tijd te spenderen aan zoeken, niet alleen naar nieuwe kleren of de openingsuren van de plaatselijke tandarts, maar zelfs naar belangrijke dingen zoals werk of een relatie. Vroeger kreeg je een eerste maatschappijbeeld via de encyclopedie of boeken als ‘Zoek het eens op’. Maar vaak moest je om te zoeken en gezocht te worden de deur uit. Nu wordt je op weg geholpen door zoekmachines, die echter met plezier je zoekgeschiedenis en andere privacygevoelige gegevens opslaan, en je nadien ongevraagd (on)gepaste reclameboodschappen doorsturen.

Je schrokt data naar binnen, beelden, meningen, goede raad, zoals een obees fast food. Daarna lig je uitgeteld in de zetel, als een verslaafde, murw. Gezondheidswerkers en sociaal-therapeuten hebben zich gebogen over ‘te’: te veel koolhydraten, te veel in de zon, te veel spullen in huis, maar ook te veel ongecensureerde hapklare brokken. Zelfs Freebee, de bekende admiraal, zingt: ‘There is too much of everything’.

Moet je dan stoppen met zoeken? Wie als kind nr. 19 van Jef Nys’ Jommeke las (intussen loopt nr. 285), zou denken van wel. De strip heet nochtans ‘Wie zoekt die vindt’. In het verhaal wordt echter niets gevonden. Een geheimzinnige tekst, door professor Gobelijn ontcijferd, doet Jommeke achtereenvolgens belanden in Madeira, Bagdad, de Sahara, de Noordpool, en op een Zuid-

Amerikaanse vulkaan, telkens doorverwezen door nieuwe boodschappen in opgegraven sprookjesachtige kistjes. Het zoeken levert uiteindelijk niets op. De laatste boodschap doet alles af als een grap maar prijst wel de volharding van de zoeker. Moet dit immorele verhaal terstond uit de handel worden genomen, omdat het kinderen ontmoedigt om te zoeken? Of leert het ons dat zoeken belangrijker is dan vinden?

Het zoeken om te zoeken heeft zich zeker gehandhaafd, mensen blijken erdoor gefascineerd te zijn. Ze engageren zich tot spelletjes als geo-caching, waarbij men, ondersteund door een app of een gps, tijdens een wandeling verschillende boodschappen terugvindt die uiteindelijk leiden naar een eindpunt, waar men de ‘schat’ kan kapen, ruilen, of aanvullen met een boodschap. Het zij zo als voor sommigen een spelletje nodig is om wandelen leuk te maken.

Je kan de klok niet terugdraaien. Ook al geraak je soms gefrustreerd als je niet vindt wat je zocht, even vaak ben je tevreden intussen nieuwe, onverwachte dingen te ontdekken.

De kinderen en volwassenen van de toekomst zullen ongetwijfeld hun weg vinden in hun queeste naar welstand en vertier. Maar misschien moet de opvoeding meer inzetten op de zoektocht naar binnen. Hoe kan je je geest zuiveren van overdaad? Misschien vind je dan wel een graal vol wijsheid en daardoor onsterfelijkheid. Een zoekmachine kan helpen, maar zal niet volstaan om het ware geluk te vinden. Dat vraagt bedachtzaamheid en introspectie, in voorbereiding op interacties in de reële, niet de virtuele wereld. Hiertoe kan je, thuis of op school, best af en toe wat cybervasten, het draadloos netwerk uitschakelen en informeren wat anderen er van vinden.

Voel je vrij om te zoeken, hoe dan ook. Zoals Franz Kafka al zegde: ‘Slijt je tijd niet met het zoeken naar een hindernis, want misschien is er wel geen.’

Agenda

Hof van Verlangen
02.06.2017 - 03.09.2017, arboretum Kalmthout
Openingstijden arboretum: www.arboretumkalmthout.be

Kappa-leden stellen tentoon
Erik Simons, Jan Daneels en Mia Haazen samen met Theo van Stappershoef, een organisatie van Kunstkring Caerde
Vrijdag, 09.06.2017: 19u - 22u
Zaterdag, 10 en zondag, 11.06.2017: 11u - 17u
Finissage: zondag 11.06.2017 om 15u
Sint-Jozefkapel, Augustijnslei 78, Brasschaat

Frietkotmuseum 2018: Goesting in Fritten!
Fotografen schrijven zich in voor 30.06.2017 bij André De Nys: denysandre@gmail.com of 03 605 36 93

There is a crack in everything
Inschrijven voor 15.08.2017 bij Jeannine Geertsen: jeannine.geertsen@skynet.be

Hof van Verlangen: er wordt aan gewerkt!

Kunstplatform KAPPA vzw

een kunstenaarscollectief voor de regio Noord-Antwerpen

Kappa Stuurgroep

Voorzitter: Ivan Janssens, Nijverheidslei 77, 2180 Ekeren
03 665 06 61 - janssens.ivan@telenet.be
Secretaris: Jeannine Geertsen, Heizoomlaan 21, 2950 Kapellen
0486 56 52 53 - jeannine.geertsen@skynet.be
Penningmeester: Lucy Leger, Veltwijcklaan 97, 2180 Ekeren
03 541 66 73 - lucy.leger@skynet.be

Stuurgroepleden:

André De Nys, Guy Renders, Erik Simons, Nora Alaerts, Hubert Roosen, Liliane Denayer, Marianne Nieuwinckel

Lid worden

Lidgeld: 20 euro per jaar per kalenderjaar per correspondentieadres (ongeacht het aantal leden op dat adres)
Onze bankrekening: p/a Kunstplatform Kappa vzw
IBAN: BE08 4137 2036 6113 - BIC: KREDBEBB

Kappa Letter 10

Eindredactie en verantw. uitg.: Marianne Nieuwinckel - marianne@nieuwinckel.be
Publicatie: verschijnt in februari, april, juni, augustus, oktober, december

Elke publicatie moet de spreekbuis zijn van en voor ALLE leden. Wil je je tentoonstelling of een ander cultureel evenement aankondigen, schrijf je cursiefjes of poëzie of geef je gewoon graag je mening: bijna alles kan! Je bezorgt je bijdrage aan de eindredactie ten laatste op de 15e van de maand voorafgaand aan de publicatiemaand. Het is fijn als je in het onderwerp van je e-mail 'Letter 10' vermeldt!

www.kappakunstplatform.be

OPENLUCHTTENTOONSTELLING

HOF VAN VERLANGEN

3 JUNI - 3 SEPTEMBER 2017

DAGELIJKS VAN 10U TOT 17U

ARBORETUM KALMTHOUT